

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jan Čížka a soudců JUDr. Bc. Kryštofa Horna a Mgr. Ing. Lenky Bursíkové a ve věci

žalobkyně: **GOLDEN FLEECE COMPANY s.r.o.**, IČO 27182924
sídlem Slavašovská 575/18, Beroun
zastoupena prokuristou Mgr. M. Š.
bytem X

proti

žalovanému: **Celní úřad pro Středočeský kraj**
sídlem Washingtonova 11, Praha 1

o žalobách proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 7. 2021, č. j. 191663-2/2021-610000-12,
o zadostiučinění a zaplacení náhrady škody,

takto:

I. Žaloby se odmítají.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Obsah žalob a vymezení věci

1. Dne 22. 9. 2021 bylo soudu doručeno šest samostatných žalob podaných žalobkyní. Ke všem z nich žalobkyně připojila příkaz žalovaného ze dne 14. 7. 2021, č. j. 191663-2/2021-610000-12 (dále jen „příkaz“), kterým byla uznána vinnou z pokračujícího přestupku podle § 135p odst. 2 písm. b) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o spotřebních daních“), a byl jí uložen správní trest pokuty ve výši 20 000 Kč. Zároveň žalovaný rozhodl o propadnutí jednotkových balení cigaret vypočtených v uvedeném rozhodnutí.
2. Soud předesílá, že jediným společníkem (tedy „majitelem“) žalobkyně je její prokurista, který v projednávané věci žalobkyni rovněž zastupuje a kterému žalovaný samostatným rozhodnutím (odlišným od touto žalobou napadeného rozhodnutí) rovněž zabral některé tabákové výrobky.
3. V žalobě dříve vedené samostatně pod sp. zn. 43 Af 29/2021 žalobkyně uvedla, že v souvislosti s postupem žalovaného jí nebylo umožněno, aby svůj majetek (tj. tabákové výrobky) držela (skladovala), čímž došlo k nucenému omezení vlastnického práva v rozporu s ústavním pořádkem. Dle jejího názoru jí byly postupem žalovaného *de facto* bez náhrady vyvlastněny a následně zničeny legálně vyrobené a příslušnou spotřební daní zdaněné cigarety nespotřebované po konci tzv. doprodejní lhůty. Je tím založena nerovnost mezi koncovým spotřebitelem a podnikatelem, který je omezen doprodejní

lhůtou. Obdobnou argumentaci, vždy vztaženou k jinému konkrétně označenému segmentu propadnutých tabákových výrobků (rozdílným balením cigaret), uplatnila žalobkyně i v ostatních žalobách.

4. V žalobě dříve vedené pod sp. zn. 43 Af 30/2021 uvedla, že v souvislosti s postupem žalovaného bylo zasaženo do jejího práva svobodně svůj majetek zničit, neboť měla v úmyslu tak učinit demonstrativně na protest proti zákonu o spotřebních daních před budovou Parlamentu ČR po říjnových volbách v roce 2021.
5. V žalobě dříve vedené pod sp. zn. 43 Af 14/2021 uvedla, že v souvislosti s postupem žalovaného jí nebylo umožněno, aby svůj majetek mohla darovat, resp. s ním nakládat. Některé tabákové výrobky byly totiž vlastnictvím obdarovaného prokuristy jakožto fyzické osoby a byly skladovány v jeho nemovitosti.
6. V žalobě dříve vedené pod sp. zn. 59 Af 13/2021 uvedla, že v souvislosti s postupem žalovaného jí nebylo umožněno její majetek užívat, resp. k užívání (kouření) přenechat jiným osobám, a to např. za účelem propagace značky či ochutnávky.
7. V žalobě dříve vedené pod sp. zn. 51 Af 30/2021 uvedla, že v souvislosti s postupem žalovaného jí nebylo umožněno, aby se svým majetkem mohla nakládat, jak uzná za vhodné - tedy jej prodávat, darovat či rozdávat (např. jako bonus věrným zákazníkům).
8. V žalobě dříve vedené pod sp. zn. 51 Af 31/2021 konečně žalobkyně (jakožto právnická osoba) požádala o soudní ochranu jejího práva dědit (*sic!*), neboť legálně vlastněný majetek by v případě úmrtí majitele prokuristy zdědili dědicové.
9. Ve všech výše uvedených aspektech žalobkyně spatřovala zásah do jejího ústavně zaručeného práva vlastnit majetek.
10. Soud žaloby usnesením ze dne 6. 10. 2021, č. j. 43 Af 29/2021 - 22 (dále jen „usnesení ze dne 6. 10. 2021“) s ohledem na skutkovou souvislost spojil ke společnému projednání. Žalobkyně dne 20. 10. 2021 vyjádřila s tímto postupem nesouhlas, neboť v každé žalobě se jedná o jiný projev vlastnického práva k jinému majetku. Následně polemizovala s postupem soudu ve věci vedené pod sp. zn. 45 Af 11/2016 ve věci konkurzu jejího prokuristy a obecně kritizovala výkon soudnictví. Vyjádřila taktéž názor, že soud považuje za ústavně konformní, ničí-li se bez náhrady majetek vlastníka a platí-li se dvakrát spotřební daň. Soud k tomu konstatuje, že rozhodnutí o spojení věcí ke společnému projednání je rozhodnutím, kterým se toliko vede řízení a není proti němu opravný prostředek přípustný [srov. § 104 odst. 3 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Žalobkyně neuvedla žádný důvod, který by vedl k přehodnocení závěru o vhodnosti společného projednání věcí.
11. Podle § 41 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., posuzuje soud každý úkon podle jeho obsahu, i když je úkon nesprávně označen. Soud považoval žaloby s ohledem na původní formulaci posledního bodu žalobního petitu (ve všech žalobách shodného, viz dále bod 15 tohoto usnesení) minimálně z části za žaloby proti (neurčenému) rozhodnutí správního orgánu požadující jeho zrušení. Žalobkyně napadené rozhodnutí v podaných žalobách výslovně neoznačila. V petitech (avšak mimo jejich poslední bod) zmínila toliko neúplné číslo jednací 191663/2021-610000-12, přičemž kromě příkazu č. j. 191663-2/2021-610000-12 k žalobě dříve vedené pod sp. zn. 59 Af 14/2021 navíc přiložila rovněž rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 7. 2021, č. j. 191663-3/2021-610000-12 (dále jen „rozhodnutí ve věci

prokuristy“), kterým byly některé tabákové výrobky zabráný přímo prokuristovi žalobkyně.

12. Podle § 71 odst. 1 s. ř. s. žaloba proti rozhodnutí správního orgánu musí obsahovat mimo jiné označení napadeného rozhodnutí a den jeho doručení nebo jiného oznámení žalobci, označení výroků rozhodnutí, které žalobce napadá, a návrh výroku soudu.
13. S ohledem na nejasnou formulaci náležitostí žaloby (zejména jejich petitů) a obsah přiložených listin nebylo z žalob bez dalšího možné dovodit, proti kterému rozhodnutí (či rozhodnutím) žalovaného žaloby směřují a v jakém rozsahu je žalobkyně napadá. Není úkolem soudu, aby náležitosti žaloby spekulativně domýšlel za žalobkyni. Soud proto usnesením ze dne 6. 10. 2021 vyzval žalobkyni k jednoznačnému vyjádření, jaké (jaká) rozhodnutí napadá, v jakém rozsahu a čeho se domáhá a poučil ji o tom, že nebudou-li vady žalob odstraněny a v řízení nebude možné pro tento nedostatek pokračovat, soud žaloby odmítne (§ 37 odst. 5 s. ř. s.).
14. Žalobkyně reagovala podáním ze dne 20. 10. 2021, které uvedla tak, že se týká „řízení o žalobách proti Rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 7. 2021 s č. j. **191663-2/2021-610000-12**,“ (zvýrazněno soudem) tedy příkazu. Rozhodnutí ve věci prokuristy ani jiné rozhodnutí v podání neoznačila. Soud tedy má za to, že žalobkyně vyjasnila své žaloby toliko tak, že nenapadá jiná rozhodnutí, než je příkaz, aniž by bylo zřejmé, čeho se domáhá ohledně příkazu samotného.
15. Žalobkyně v uvedeném podání totiž uvedla, že „[v]zhledem k faktu, že žalované Rozhodnutí je dle aktuálně platného zákona o spotřebních daních správné a to včetně rozhodnutí o udělené pokutě a budoucích nákladech za uskladnění a zničení propadlého majetku - předbíhá navrhovaný petit v bodu 4 shledání protiústavnosti celého zákona o spotřebních daních. Z toho důvodu žalující přesune dodatkem původní bod 4 do návrhu na prohlášení protiústavnosti zákona o spotřebních daních a upravuje petit šesti sloučených žalob takto:“. Upraveným žalobním petitem se žalobkyně nově domáhá:
 - a) zadostiučnění v podobě deklarace, že rozhodnutím o propadnutí cigaret vyjmenovaných v jednotlivých žalobách žalovaný omezil žalobkynino právo skladovat její legální majetek, nakládat s ním, užívat jej, ničit jej, darovat jej, dědit jej a neposkytnutím náhrady porušil její právo dle čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (vyhlášené pod č. 2/1993 Sb.; dále jen „Listina“),
 - b) zadostiučnění v podobě deklarace, že rozhodnutím o zničení cigaret došlo k vyvlastnění majetku žalobkyně bez náhrady v rozporu s čl. 11 odst. 4 Listiny,
 - c) náhrady škody za každé jednotlivé porušení čl. 11 odst. 4 Listiny (omezení i vyvlastnění vlastnického práva) ve výši ceny cigaret a
 - d) proklamace, že legální a Ústavou garantované vlastnické právo není možné zadat, zcizit, promlčet nebo zrušit na základě novely zákona o spotřebních daních z roku 2014 v platném znění a není tedy možné vlastnické právo žalobkyně považovat nebo prohlašovat za předmět použitý k protiprávnímu jednání (*původně* se v tomto bodě žalobkyně domáhala deklarace, že uložená pokuta a budoucí náklady za uskladnění a zničení legálního vlastnického práva odporují Listině a ústavním principům ochrany vlastnictví, protože jsou všechny úkony žalovaného „zadávací, zcizující, promlčující nebo rušící vlastnické právo“ neplatné a ruší se).

Občanskoprávní nároky obsažené v žalobě

16. Jestliže se žalobkyně v žalobách původně domáhala zrušení příkazu, má soud za to, že uvedenou změnou petitu žalobu zúžila a nadále zrušení příkazu nepožaduje. Jelikož však, o čemž byla žalobkyně v usnesení ze dne 6. 10. 2021 poučena, je ve správním soudnictví možné se žalobou proti rozhodnutí správního orgánu domáhat jen jeho zrušení či prohlášení nicotnosti, popř. modorce uloženého trestu za správní delikt (srov. § 65 s. ř. s.), nejpozději uvedenou dispozicí s žalobami správní soud zcela pozbyl pravomoc žaloby meritorně projednat. Podle § 2 s. ř. s. totiž soudy ve správním soudnictví poskytují ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.
17. Podle § 4 odst. 1 s. ř. s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“), ochraně proti nečinnosti správního orgánu, ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu, kompetenčních žalobách a dále ve věcech volebních a ve věcech místního a krajského referenda, ve věcech politických stran a politických hnutí a o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí pro rozpor se zákonem.
18. Žalobkyně se upraveným petitem nedomáhá ochrany veřejných subjektivních práv ani jiného typu nároku, který by s. ř. s. či jiný zákon svěřil do pravomoci správních soudů. Nově uplatněné nároky mají soukromoprávní povahu, a proto je projednávají a rozhodují o nich soudy v občanském soudním řízení podle § 7 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“; srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 5. 2005, č. j. Na 12/2005 - 8, dále např. usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 4. 2016, č. j. 15 A 58/2016 - 9 a Městského soudu v Praze ze dne 15. 3. 2019, č. j. 3 A 31/2019 - 6). Soud proto žalobu v rozsahu požadovaného zadostiučnění a zaplacení náhrady odmítl podle § 46 odst. 2 s. ř. s. a níže žalobkyni poučil o možnosti dalšího postupu.

Nepřípustnost žaloby proti rozhodnutí správního orgánu

19. Soud k tomu dodává, že pakliže by i přes výše uvedené bylo nutné považovat příkaz za napadené rozhodnutí, jehož zrušení se žalobkyně v probíhajícím řízení nadále domáhá, byla by i takto chápaná žaloba v tomto rozsahu nepřipustná podle § 68 písm. a) s. ř. s. Žalobkyně totiž nepodala proti příkazu odpor a nevyčerpala tedy v řízení před správním orgánem řádné opravné prostředky, které zákon připouští (§ 150 odst. 3 zákona č. 500/2014 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „správní řád“). Soud přitom ověřil, že žalobkyně byla o možnosti podání odporu a jeho účincích přímo v příkazu poučena. I pokud by tedy byla žaloba jinak přípustná, byl by v rozsahu návrhu na zrušení příkazu dán důvod k jejímu odmítnutí (§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.).
20. Nepodání opravného prostředku žalobkyně v podání ze dne 20. 10. 2021 sama potvrdila, přičemž svůj postup vysvětlila tím, že příkaz *je v souladu s platným zákonem o spotřebních daních*. Vzhledem k dosavadnímu postoji žalovaného je dle žalobkyně jakákoliv argumentace zbytečná a k *odvolání* by dle ní nadřízený orgán toliko potvrdil názor žalovaného. Žalobkyně rovněž uvedla, že neměla přístup ke své datové schránce, což dle

svého tvrzení žalovanému sdělila již 3. 5. 2021, přesto jí byl příkaz doručen fikcí dne 24. 7. 2021.

21. I žalovaný k dotazu soudu sdělil, že příkaz byl žalobkyni doručen do datové schránky dne 24. 7. 2021 a jelikož nepodala v osmidenní lhůtě odpor, vyznačil u něj žalovaný ke dni 3. 8. 2021 právní moc. Dodal, že 9. 8. 2021 vydal opravné rozhodnutí č. j. 191663-10/2021-610000-12 (dále jen „opravné rozhodnutí“), kterým ve výrokové části příkazu (řádek č. 6 tabulky uvedené pod bodem 1) opravil počet balení cigaret značky *Bacco classic red* z hodnoty „15“ na „5“. Opravné rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno do datové schránky dne 19. 8. 2021. Jelikož žalobkyně nepodala odvolání, nabylo opravné rozhodnutí dle žalovaného právní moci dne 4. 9. 2021.
22. Jelikož soud nahlédnutím do obchodního rejstříku zjistil, že v něm není od 27. 8. 2020 u žalobkyně zapsán žádný statutární orgán, pojal soud pochybnosti o účinnosti doručení příkazu prostřednictvím datové schránky žalobkyně v žalovaném uvedených dnech. Zabýval se proto také otázkou, zda žaloba (byla-li by jinak přípustná) není předčasná.
23. Soud si za tímto účelem u žalovaného vyžádal doručky, ze kterých vyplývá, že příkaz byl do datové schránky žalobkyně dodán dne 14. 7. 2021, opravné rozhodnutí pak 9. 8. 2021. V obou případech je na doručence vyznačena událost EV2, neboť od dodání uplynulo 10 dní, aniž by se do schránky přihlásila osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokument. Zpráva proto byla označena jako doručená fikcí. Současně je však na obou doručenkách vyznačena událost EV6, neboť v datové schránce žalobkyně nebyla v době od okamžiku dodání zprávy do okamžiku doručení zprávy fikcí zavedena žádná osoba s oprávněním přistupovat do datové schránky.
24. Dle § 19 odst. 1 správního řádu správní orgán doručí písemnost (primárně) prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky. Jelikož žalobkyně měla v rozhodnou dobu zpřístupněnou datovou schránku, byly v daňovém řízení splněny předpoklady pro doručování elektronicky touto formou.
25. Doručování dokumentů orgánů veřejné moci prostřednictvím datové schránky je upraveno v § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění zákona č. 255/2019 (dále jen „zákon o elektronických úkonech“), dle něž platí, že dokument, který byl dodán do datové schránky, je doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Optikou citovaného zákona se tedy bude na datovou zprávu nahlížet jako na doručenou vždy, když bude přístup do datové schránky skrze přístupové údaje oprávněné osoby proveden (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 8. 2015, č. j. 3 Ads 21/2015 - 44).
26. Zákon o elektronických úkonech umožňuje přístup a obsluhu datových schránek nejen statutárnímu orgánu v případě právnické osoby, ale neomezenému počtu dalších fyzických osob, které k tomu statutární orgán pověří a nastaví jim příslušná oprávnění [viz § 8 odst. 6 písm. b) a odst. 8 tohoto zákona].
27. V rozsudku ze dne 23. 9. 2019, č. j. 7 Afs 377/2018 - 38, zejm. v bodech 14-22, se NSS přihlásil k myšlence vyjádřené v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 8. 2012, sp. zn. 21 Cdo 2190/2011, podle které *„nemá-li právnická osoba ustanoveného jednatele a ani žádnou jinou osobu oprávněnou za ni jednat, nemohou jí být účinně doručovány písemnosti, neboť tu není nikdo, kdo by za ni mohl tyto písemnosti přijímat. Smyslem a účelem doručování je řádně*

seznámit účastníka řízení s doručovanou písemností a umožnit mu uplatnění jeho procesních práv v řízení. Tento smysl a účel nemůže být dost dobře naplněn v situaci, kdy za právníckou osobu objektivně nemá kdo jednat. Jako součást jednání právnícké osoby je totiž třeba chápat i její schopnost přijímat doručované písemnosti.“

28. NSS však současně upozornil, že právnícká osoba nemusí nutně ve všech záležitostech jednat toliko prostřednictvím svého statutárního orgánu, ale i jiných osob: *„Absence ustanoveného statutárního orgánu v obchodním rejstříku tedy nemusí automaticky znamenat nemožnost doručování písemností dané právnícké osobě. Je-li tu jiná osoba oprávněná za právníckou osobu jednat, je možné této právnícké osobě doručovat jejím prostřednictvím.“*
29. NSS v rozsudku ze dne 28. 8. 2019, č. j. 2 Afs 138/2018 - 48, uvedl, že „[n]eměla-li žalobkyně v době doručování oznámení o výsledku svědkyně statutární orgán a nebyla-li pověřena jiná osoba přístupem do její datové schránky, představuje **oznámení takových skutečností žalovanému prokuristkou žalobkyně, která je podle § 24 odst. 3 poslední věta daňového řádu oprávněna jednat jménem žalobkyně, předpoklad pro to, aby při dodržení zásad dobré správy (zejména součinnosti podle § 6 odst. 2 a 3 daňového řádu), tj. poté, co měla žalobkyně možnost prokázat, že tuto situaci nezavinila, mohl být aplikován § 39 odst. 2 daňového řádu, umožňující doručování jiným způsobem než elektronicky.**“ (zvýrazněno soudem)
30. Z uvedeného vyplývá, že zásada součinnosti vyžaduje speciální přístup k subjektům, které oznámí, že nemají přístup do své datové schránky, avšak pouze tehdy, pokud k tomu nedošlo jejich vinou. Z listin přiložených k žalobě samotnou žalobkyní (viz čl. 6-7) je však zřejmé, že měla ode dne 28. 7. 2021 jednatele (J. Š., nar. X) a od 30. 7. 2021 má rovněž prokuristu (jeho jmenování bylo v působnosti valné hromady dne 31. 7. 2021 schváleno jediným společníkem žalobkyně, který je, jak již bylo uvedeno, totožný s osobou uvedeného prokuristy), který byl zmocněn ke všem jednáním s orgány státní správy (*např. finanční úřady, živnostenské úřady atd.*, přičemž soud z tohoto demonstrativního výčtu má za to, že byl oprávněn jednat i před žalovaným a podat odpor) a byl mu rovněž v plném rozsahu udělen souhlas k přístupu do datové schránky společnosti. Jelikož od shodných listin prokurista žalobkyně dovozuje oprávnění zastupovat ji v projednávané věci v soudním řízení zahájeném dne 22. 9. 2021, je zřejmé, že udělená prokura byla akceptována a v mezidobí nebyla odvolána.
31. Soud si u ministerstva vnitra jakožto provozovatele informačního systému datových schránek vyžádal seznam oprávněných uživatelů a výpis přihlášení do datové schránky žalobkyně (č. l. 63-69), ze kterých vyplývá, že ač v období od 14. 7. 2021 do 5. 9. 2021 skutečně neměl do datové schránky žalobkyně nikdo přístup, od 6. 9. 2021 do ní však měl jakožto pověřená osoba přístup prokurista, který se poprvé do datové schránky přihlásil 13. 9. 2021.
32. Soud má za podstatné, že prokurista je totožný s osobou jediného společníka žalobkyně a má tak ve své moci kdykoliv jmenovat či odvolat statutární orgán (a jak upozornil zdejší soud v usnesení ze dne 21. 7. 2021, č. j. 54 A 21/2021 - 37, v červnu tohoto roku ke jmenování a odvolání statutárního orgánu žalobkyně v období dvou dnů za značně nestandardních okolností přistoupil). Je sice povinností žalobkyně nechat jmenovaného jednatele společnosti zapsat do obchodního rejstříku, takový zápis má však pouze deklaratorní povahu a nepodmiňuje platnost jeho jmenování. Žalobkyně tedy 28. 7. 2021 měla statutární orgán schopný přijímat písemnost v datové schránce. I pokud snad opět došlo, jako ve výše zmíněném červnovém případě, k brzkému odvolání tohoto jednatele,

musel si toho prokurista jakožto jediný společník být vědom. Měl proto jednak v působnosti valné hromady neprodleně jmenovat jednatele jiného (v souladu s tzv. povinností loajality společníka, viz § 212 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 6. 2007, sp. zn. 29 Odo 387/2006, nebo usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 1. 3. 2010, sp. zn. 7 Cmo 269/2009), a současně také měl za společnost jednat a obsluhovat datovou schránku, k čemuž byl výslovně udělenou prokurou zmocněn. Pakliže žalobkyně nepodnikla kroky k zápisu jednatele a prokuristy do obchodního rejstříku a nezjedнала neprodleně po ustavení (jednatele) a udělení příslušného oprávnění (prokuristovi) těmto osobám přístup do datové schránky, svědčí takový postup minimálně o neřádném plnění povinností, či spíše o účelově obstrukčním jednání (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 11. 2015, č. j. 4 As 160/2015 - 43). Za těchto okolností má soud za to, že nemožnost přístupu do své datové schránky si žalobkyně zavinila sama (srov. výše citovaný rozsudek NSS č. j. 2 Afs 138/2018 - 48) a tuto skutečnost tedy nelze při doručování klást k tíži žalovanému.

33. Ačkoliv s ohledem na výše popsané nestandardní skutkové okolnosti lze patrně příkaz považovat za doručený i dříve, podstatné je, že ze zjištěných údajů o přístupech do datové schránky žalobkyně jednoznačně vyplývá, že byl žalobkyni **účinně doručen nejpozději 13. 9. 2021**, kdy se tam přihlásil prokurista žalobkyně. V ten den se prokurista nepochybně mohl s jeho obsahem i materiálně seznámit, neboť tehdy ještě neuplynuly lhůty dle § 6 vyhlášky č. 194/2009 Sb., o stanovení podrobností užívání a provozování informačního systému datových schránek, ve znění pozdějších předpisů, a tak byla příslušná datová zpráva v datové schránce stále uchována. Žaloba podaná dne 22. 9. 2021 tedy předčasná není.
34. Pro úplnost pak soud dodává, že v dané věci není podstatné, zda a případně kdy nabylo právní moci opravné rozhodnutí (které se týká pouze 10 balení o obsahu 20 ks cigaret, v ceně balení 95 Kč, což je v kontextu celkového množství a hodnoty dotčených tabákových výrobků zcela marginální záležitost). V rozsudku ze dne 25. 2. 2009, č. j. 1 As 112/2008 - 56, bod 12, NSS vysvětlil, že *„vydání opravného rozhodnutí dle § 70 správního řádu nemá za následek, že by dnem doručení opravného usnesení začala běžet nová lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí, k němuž se vztahuje opravné rozhodnutí.“* Proti opravnému rozhodnutí může účastník, který jím je přímo dotčen, podat odvolání, a po jeho eventuálním vyčerpání i žalobu dle § 65 odst. 1 s. ř. s. Opravné rozhodnutí však žalobkyně nikterak nezmiňuje, a to ani v podání, ve kterém měla na výzvu soudu upřesnit a označit napadené rozhodnutí. Žaloba proti opravnému rozhodnutí tím pádem nesměruje. Přitom však samotné vydání opravného rozhodnutí nemá na právní moc příkazu žádný vliv. Smyslem institutu opravného rozhodnutí a přípustnosti odvolání proti němu není poskytnout účastníku řízení novou možnost podat opravný prostředek proti původnímu rozhodnutí (tedy prolomit právní moc příkazu), ale pouze bránit se proti provedené opravě a jejímu eventuálnímu dopadu na původní rozhodnutí a na právní sféru účastníka řízení (srov. Fiala, Z.: *Správní řád: praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2020. komentář k § 70).
35. Soud tedy shrnuje, že pakliže žalobkyně nevyčerpala zákonem předvídané opravné prostředky a neumožnila správním orgánům reagovat na její argumenty, byla by i případná žaloba proti příkazu s ohledem na subsidiaritu soudního přezkumu správních rozhodnutí nepřípustná.

Závěr a náklady řízení

36. Jelikož soud shledal výše uvedené zákonné důvody pro odmítnutí žalob, rozhodl způsobem uvedeným ve výroku I tohoto usnesení. Protože byly žaloby odmítnuty, rozhodl soud výrokem II o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 věta první s. ř. s.).

Poučení :

Soukromoprávních nároků se může žalobkyně domáhat podáním žaloby ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení (§46 odst. 2 s. ř. s.) u toho okresního (obvodního) soudu, který je obecným soudem účastníka (žalovaného), a to tak, aby v této lhůtě žaloba došla soudu příslušnému k občanskému soudnímu řízení (§ 82 odst. 3 o. s. ř.). Jestliže tak žalobce v této lhůtě učiní, platí, že občanské soudní řízení o takové žalobě bylo zahájeno dnem, kdy takový návrh došel soudu zdejšímu. Obecným soudem žalobcem označeného žalovaného je v daném případě **Obvodní soud pro Prahu 1**.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. listopadu 2021

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu